(L. rel.)
924

E. 4.
L. rel.
927

<36620607430012

<36620607430012

Bayer. Staatsbibliothek

ROZMOWY
BARDZO ŁATWE
DLA CHCĄCYCH SIĘ UCZYC
Niemieckiego i Polskiego
JĘZYKA.

Sehr leichte Gespräche
für die
welche die Deutsche und Polnische Sprache
lernen wollen.

Mit Erlaubniß der Obrigkeit.

w WARSZAWIE 1802.
Nakładem LUDWIKA KOCHA.

ROZMOWY ROZNE.

Rozmowa Pierwsza.

Witaiąc kogo.

Dzień dobry WaćPanu! iak się WaćPan miewasz?
Dobrze.
Nie bardzo dobrze.
Jako tako.
Bardzo dobrze, do usług WaćPanu.
Jestem WaćPanu obowiązany.
Dzięki oddaię WaćPanu.
Dziękuię WaćPanu.
Jak się ma Brát WaćPana?
Ma się dobrze.
Miło mu będzie WaćPana widzieć.
Sługą iego iestem.
Nie będę dziś miał czasu widzenia go.
Usiądź WaćPan.
Day stołka Jegomości.
Nie potrzeba.
Trzeba mi tu w bliskości oddać wizytę.
Bardzo się WaćPan spieszysz.
Przyszedłem tu iedynie, abym się dowiedział· iak się WaćPan masz. Zaraz powrócę.
Cieszę się, że WaćPana w dobrym widzę zdrowiu.

Verschiedene Gespräche.

Erstes Gespräch.

Einen zu bewillkommen.

Guten Morgen! (Tag) mein Herr, wie befinden Sie sich?
Wohl.
Nicht sehr wohl.
So hin.
Sehr wohl, zu Dero Diensten.
Ich bin Ihnen verbunden.
Ich sage Ihnen Dank.
Ich danke Ihnen.
Wie befindet sich Dero Herr Bruder?
Er befindet sich wohl.
Es wird ihm lieb sein, Sie zu sehen.
Ich bin sein Diener.
Ich werde heute nicht Zeit haben, ihn zu sehen,
Setzen sie sich.
Gieb dem Herrn einen Stuhl.
Es ist nicht nöthig.
Ich muß hier in der Nähe einen Besuch ablegen.
Sie eilen ja sehr, mein Herr!
Ich war nur hieher gekommen, um zu erfahren, wie sie sich befinden, ich werde gleich wiederkommen.
Es ist mir lieb, sie bey guter Gesundheit zu sehen.

Rączki WaćPana całuię.
Jestem sługą WaćPana.
Nayniższy sługa WaćPana.
Dzień dobry WaćPani Dobrodzieyce!
Dzień dobry WaćPannie Dobrodzieyce!
Dobry wieczor WaćPani Dobr. (WaćPannie, Dobrodzieyce).
Jak się WaćPani (WaćPanna) masz?

Nayniższa sługa WaćPana.

Rozmowa Druga.

Ubieraiąc się.

Któż tam?
Co WaćPan rozkażesz!
Zapal ogień czym prędzey, i ubierz mnie
Już iest ogień Mości Dobrodzieiu.
Daycie mi koszulę.
Oto iest mości Dobrodzieiu!
Nie ciepła, cale ieszcze zimna.
Jeżeli WaćPan chcesz, zaraz ią wygrzeię.
Nie, przynieś mi iedwabne pończochy.
Dziurawe, dziury w nich.
Nie możesz ie dać naprawić?
Dam ie do naprawy po południu!
Dobrze uczynisz.
Gdzie iest szlafrok móy?
Day mi grzebień.
Day mi chustkę.

Ich küsse Ihnen die Hände.
Ich bin Ihr Diener.
Ihr gehorsamster Diener.
Guten Morgen, Madame!
Guten Morgen, Mademoiselle!
Guten Abend, Madame! (Mademoiselle)

Wie befinden sie sich, Madame? (Mademoiselle)?
Ihre gehorsamste Dienerin, mein Herr.

Das zweyte Gespräch.

Um sich anzukleiden.

Wer ist da?
Was befehlen sie?
Machet geschwind Feuer an, und ziehet mich an.
Es ist schon Feuer angemacht, mein Herr.
Gebet mir ein Hemde.
Hier ist es, mein Herr.
Es ist nicht warm, es ist noch ganz kalt.
Wenn sie es verlangen, so will ich es wärmen.
Nein, bringet mir meine seidene Strümpfe.
Es sind Löcher darin.
Könnet ihr sie nicht zurecht machen lassen?
Ich will sie Nachmittag lassen zurecht machen.
Ihr werdet daran wohl thun.
Wo ist mein Nachtrock?
Gebet mir einen Kamm.
Gebet mir mein Schnupftuch.

Oto iest biała, Mości Dobrodzieiu,
Day mi tę, co w kieszeni.

Dałem ią do praczki, bo brudna była.

A przyniosłaż moię bieliznę?
Przyniosła Mości Dobrodzieiu, i nic nie brakuie.
Przynieś mi spodnie.
Jakie suknie WaćPan dziś weźmiesz?
Te, którem miał wczora.
Krawiec wnet ma przynieść sukienne.
Kołacze ktoś, patrz, kto tam iest.
A ktoż tam?
Krawiec.
Niech wniydzie.

Rozmowa Trzecia.

Pan i Krawiec.

Przyniosłeś Waść moie suknie?
Przyniosłem Mości Dobrodzieiu, oto są.
Zobaczmy, ieżeli są dobrze zrobione.
Zda mi się, że WaćPan z nich będziesz kontent.
Zda mi się, że suknia przydługa.
Noszą ie teraz przydługie.
Zapniy mnie Waść.
Rękawy mi się zdaią przyciasne.

Da ist ein weisses, mein Herr.
Gebet mir das, welches in meiner Rocktasche steckt.
Ich habe es zur Wäscherinn gegeben, denn es war unrein.
Hat sie meine Wäsche gebracht.
Ja, mein Herr, es fehlet nichts daran.

Bringet mir meine Beinkleider.
Was für ein Kleid werden sie heute anziehen?
Das, so ich gestern hatte.
Der Schneider soll das tuchene bald bringen.
Man klopfet an, sehet wer ist es?
Wer ist es?
Er ist der Schneider.
Lasset ihn hereinkomen.

Das gritte Gespräch.

Der Herr und der Schneider.

Hat er mein Kleid gebracht?
Ja, mein Herr, hier ist es.
Laßt uns sehen, ob es gut gemacht ist.
Ich glaube, sie werden damit zufrieden seyn.
Der Rock kommt mir ziemlich lang vor.
Man trägt sie iezt etwas lang.
Knöpfe er mich zu.
Die Ermel kommen mir etwas enge vor.

Teraz taka moda, dosyć są szerokie.
Suknia na WaćPanu bardzo dobrze leży.
Jest zakrótka, zadługa, zaszeroroka, za ciasna.
Przepraszam WaćPana, bardzo dobrze zrobiona.
Gdzież iest reszta sukna?
Żadna wcale nie została reszta.
Zrobiłeś WaćPan swoy rachunek?
Jeszcze nie, Mości Dobrodzieiu, bo nie miałem czasu.
Przynieś go Waść iutro, zapłacę Waści.

Rozmowa Czwarta.

o Sniadaniu.

Przyniosłżeś co na śniadanie?
Przyniosłem Mości Dobrodzieiu, oto są kiełbaski i paszteciki.
Każesz WaćPan Dobrodziey szynkę przynieść?
Przynieś ią, ukroięmy sobie po kawałku.

Połóż serwetę na stół, i day nam talerze, noże i widelce,
Wypłocz szklanki.
Day Jegomości stołek.
Usiądź WaćPan, przysuń się WaćPan bliżey do ognia.

Es ist iezt solche Mode, sie sind weit genug.
Der Rock liegt Ihnen sehr gut an.
Er ist zu kurz, zu lang, zu weit, zu enge.

Ich bitte um Verzeihung, mein Her, er ist sehr gut gemacht.
Wo ist der Rest von meinem Tuche?
Es ist gar kein Rest geblieben.
Hat er seine Rechnung gemacht?
Noch nicht, mein Herr, denn ich habe nicht Zeit gehabt.
Bringe er sie morgen, ich werde ihn bezahlen.

Das vierte Gespräch.

Von Früchstück.

Habet ihr etwas zum Frühstück gebracht?
Ja, mein Herr, hier sind Bratwürste und kleine Pasteten.
Befehlen Sie, den Schinken zu bringen?

Ja bringet ihn her, wir wollen uns jeder ein Stück davon schneiden.
Leget eine Serviette auf den Tisch, und gebet Teller, Messer und Gabeln.
Spühlet die Gläser aus.
Gebet dem Herrn einen Stuhl.
Setzen Sie sich, mein Herr, rücken Sie sich näher zum Feuer.

Nie zimno mi, bardzo mi tu dobrze będzie.
Zkosztuymy tego wina.
Co się WaćPanu zda?
Cóż WaćPan o nim mówisz?
Nie złe, bardzo dobre, bardzo wyśmienite.

Oto kiełbasy.
Weź tę miskę precz.
Jedz WaćPan kiełbasy.
Jużem iadł, są bardzo dobre.
Day mi pić.
Na zdrowie WaćPana.
Dziękuię WaćPanu.
Naley Jegomości pić.
Dopierom pił.
Paszteciki były bardzo dobre.
Są sporządzone po francuzku.
A WaćPan nie iesz?
Jadłem tak wiele, że nie będę mógł ieść obiadu.
Zartuiesz WaćPan, nic prawie WaćPan nie iadłeś.
Jadłem bardzo dobrze i kiełbasy i szynkę.

Rozmowa Piąta.

o Języku Niemieckim.

Umieszże WaćPan dobrze Język Niemiecki?
Nie bardzo dobrze, prawie nic nie umiem.

Mich frieret nicht, ich werde hier sehr gut seyn.
Laßt uns diesen Wein kosten.
Was dünket Ihnen?
Was halten Sie davon?
Er ist nicht schlimm, er ist sehr gut, er ist vortreflich.
Hier sind die Bratwürste.
Nehmet diese Schüssel weg.
Essen Sie Bratwürste, mein Herr?
Ich habe schon davon gegessen, sie sind sehr gut.
Gebet mir zu trinken.
Dero Gesundheit, mein Herr.
Ich danke Ihnen, mein Herr.
Gebet dem Herrn zu trinken.
Ich habe allerest getrunken.
Die kleinen Pasteten waren sehr gut.
Sie sind auf Französisch zugericht.
Und sie essen nicht?
Ich habe so viel gegessen, daß ich nicht werde können zu Mittag essen.
Sie spaßen, mein Herr, Sie haben fast garnichts gegessen.
Ich habe so wohl von der Bratwurst, als auch von schinken gegessen.

Das fünfte Gespräch.

Von der Deutscher Sprache.

Verstehen Sie die Deutsche Sprache wohl?
Nicht sehr wohl, ich kann fast nichts davon.

Powiadaią przecię, że WaćPan bardzo dodobrze mówisz po Niemiecku.
Bodayby to prawda była, umiałbym to, czego nie umiem.
Będzie prawda, ieżeli WaćPan tylko zechcesz, ia WaćPanu pokażę sposob nauczenia się prędko po Niemiecku.
Nader wielką mi WaćPan wyświadczysz przysługę.
Nayłatwieyszy sposob nauczenia się po Niemiecku iest, aby często mówić.
Ale chcąc mówić, trzeba co umieć.

Wać Pan umiesz dosyć.
Nie umiem nad cztery lub pięć słów, których się na pamięć nauczyłem.
Dosyć to iest chcąc zacząć mówić.

Gdyby to prawda była, stałbym się uczonym w krótkim czasie.
Nie dosyć iest zacząć, trzeba też skończyć.
Nie rozumiesz WacPan, co mówię?
Rozumiem bardzo dobrze, ale mi trudno iest mówić.
Jak dawno się WaćPan iuż uczysz Niemieckiego ięzyka?
Nie masz nad dwa miesiące.
Jak się zowie Nauczyciel WaćPana?
Zowie się N.
A gdzie mieszka?

Man sagt doch, daß sie sehr gut deutsch sprechen.

Wollte Gott! daß dieses wahr wäre, so könnte ich, was ich nicht kann.

Es wird schon wahr werden, wenn Sie nur wollen; ich will Ihnen die Weise zeigen, das Deutsche bald zu erlernen.

Sie werden mir einen sehr grossen Gefallen erweisen.

Die allerleichteste Weise, deutsch zu lernen, ist oft zu reden.

Aber wenn man reden will, muß man etwas wissen.

Sie wissen genug.

Ich weiß (kann) nur etwan vier oder fünf Worte, die ich auswendig gelernet habe.

Das ist genug, wenn man anfangen will zu reden.

Wenn das wahr wäre, so würde ich in kurzer Zeit gelehrt.

Es is nicht genug, anzufangen, man muß auch endigen.

Verstehen sie nicht, was ich sage?

Ich verstehe es sehr wohl, aber das Reden ist mir schwer.

Wie lange lernen Sie schon die deutsche Sprache?

Es ist nicht über zwey Monat.

Wie heißt ihr Sprachmeister?

Er heist N.

Wo wohnet er?

Na Krakowskim Przedmieściu.

Wieleż razy przychodzi WacPanu dawać lekcye?

Trzy razy na tydzień.

Nie mówi WaćPanu, że trzeba zawsze mówić po Niemiecku?

On mi to mówi często.

A czemuż WaćPan nie mówisz?

A z kimże mam mówic?

Z temi, co z Wać Panem będą mówili.

Radbym mówił, ale nie śmiem.

Wierz mi WaćPan, bądź śmiałym, i mów nie uważaiąc, czy źle czy dobrze.

Jeżeli takim sposobem będę mówił, cały świat ze mnie będzie się naśmiewał.

Albo WaćPan nie wiesz, że chcąc się nauczyć dobrze mówić, naprzód źle mówić potrzeba?

Póydę więc za radą WaćPana.

Rozmowa Szósta.

o Czasie.

Jakaż tam pogoda?

Pogoda piękna.

Zła pogoda.

A zimno? (ciepło)?

Nie iest zimno.

A pada deszcz?

Auf der Cracauer Vorstadt.
Wie viel mal kömmt er, Ihnen Lectionen zu geben. ?
Dreymal die Woche.
Sagt er Ihnen nicht, daß man allezeit Deutsch redem müsse?
Ja mein Herr, er sagt mir es oft.
Warum reden sie also nicht?
Mit wem soll ich reden?
Mit denen, die mit Ihnen reden werden.
Ich wollte gern reden, aber ich traue nicht.
Glauben Sie, seyn sie kühn, und reden Sie ohne Bedenken, ob Sie gut oder schlimm reden.
Wenn ich auf solche Art reden werde, so wird mich die ganze Welt auslachen.
Wissen Sie nicht, daß, wenn man wohl reden lernen will, man zuerst übel reden muß.

Ich will also Ihren Rath folgen.

Das sechste Gespräch.

Von der Zeit.

Was ist es für Wetter?
Es ist schön Wetter.
Es ist schlimm Wetter.
Ist es kalt? (warm)?
Es ist nicht kalt.
Regnet es?

Zda mi się, że nie pada.
Wiatr się obrócił.
Będziemy mieli deszcz.
Nie będzie dziś deszcz padał.
Już pada deszcz.
Snieg pada.
Grzmi.
Grad pada.
Błyska się.
Bardzo iest ciepło.
Byłże tey nocy mroz?
Nie był, ale teraz marznie.
Zda mi się że wielka mgła.
Nie mylisz się Wać Pan, Prawda.
Która godzina?
Jeszcze rano, nie późno ieszcze.
Jużże czas na śniadanie?
Wnet będzie czas na obiad.
Cóż będziemy po obiedzie robili?
Póydziemy na przechadzkę.
Nie trzeba o tym czasie wychodzić.

Rozmowa Siodma.

Pytaiąc się o nowiny.

Cóż tam nowego powiádaią?
Nie wiesz WáćPan nic nowego!
Nie słyszałem nic.
O czym teraz mówią?
O niczym.

Ich glaube nicht.
Der Wind sind gedrehet.
Wir werden Regen bekommen.
Es wird heut nicht regnen.
Es regnet schon.
Es schneyet.
Es donnert.
Es hagelt.
Es wetterleuchtet.
Es ist sehr warm.
Hat es diese Nacht gefroren?
Nein, aber es frieret ietzo.
Mich, deucht, es sey ein grosser Nebel.
Sie irren sich nicht, es ist wahr.
Wie viel Uhr ist es?
Es ist noch früh, es ist nicht spät.
Ist es schon Zeit zu frühstücken?
Es wird bald Zeit zum Mittagessen seyn.
Was wollen wir nach dem Mittagessen thun?
Wir wollen spatzieren gehen.
Man muß um diese Zeit nicht ausgehen.

Das siebente Gespräch.

Um nach neuen Zeitungen zu fragen.

Was sagt man neues?
Wissen si nichts neues?
Ich habe nichts gehört.
Wovon redet man iezt?
Von nichts.

Słyszałeś WaćPan, że będziemy mieli woynę?
Nie słyszałem o tym.
Mówią iednak o oblężeniu.
Mówiono o tym, ale nie prawda, i owszem mówią o pokoiu.
Mniemasz WaćPan, że będziemy mieli pokoy?
Tak mi się zdaie.
Cóż mówią u dworu?
Mówią o podroży (wyieździe).
Kiedyż Król Jegomość ma wyiechać?
Nie wiedzą, nie powiadáią.
A gdzié ma poiechać?
Jedni mówią że do Włoch, drudzy do Anglii.
A gazeta co pisze?
Nie czytáłem iey.
Prawda to, co mówią o Jegomości Panu N. (Jeymość Pani N.)
Cóż o nim, o (niey) mówią?
Powiadaią że raniony iest śmiertelnie, (że bardzo chora).
Zalby mi tego było, bo poczciwy człowiek, (poczciwa biáłogłowa).
A ktoż ránił przerzeczonego Pana N?
Ja sam niewiem.
Nie wierzę ia temu.
Ani ia też.
Niech będzie iak chce, wnet się o tym dowiemy.

Haben sie hören sagen, daß wir Krieg bekommen?
Ich habe davon nichts gehört.
Man redet gleichwohl von einer Belagerung
Man sagt es, es ist aber nicht wahr.
Man redet vielmehr vom Frieden.
Meynen sie, daß wir werden Frieden bekommen?
Ja, ich meyne es.
Was sagt man bey Hofe?
Man redet von einer Reise.
Wenn soll der König verreisen?
Man weiß es nicht, man sagt es nicht.
Wo soll er hinreisen?
Einige sagen, nach Italien, andere, nach England.
Was schreibt die Zeitung?
Ich habe sie nicht gelesen.
Ist es wahr, was man von dem Herrn N. (von der Frau N.) sagt?
Was sagt man von Ihm? (von Ihr)?
Man sagt, daß er tödtlich verwundet sey, (daß sie sehr krank sey).
Daß sollte mir leid seyn, denn er ist ein ehrlicher Mann, (sie ein ehrliches Frauenzimmer).
Wer hat gedachten Herr N. verwundet?
Ich weiß es selbsten nicht.
Ich glaube es nicht.
Und ich auch nicht.
Dem sey, wie ihm wolle, wir werden es bald erfahren.

Rozmowa Osma.

Dowiaduiąc się o kim.

Któż iest ten Szlachcic, który dopiero z WaćPanem mówił?
Jest to Niemiec.
Rozumiałem, że Angielczyk.
Rodem iest z Saxonii.
Mówi bardzo dobrze po Francuzku.
Chociaz rodem Niemiec, przecież tak dobrze mówi po Francuzku, po Angielsku, i po Polsku, że go sami Polacy maią za Polaka.
Po Francuzku mówi, iak rodowici Francuzi

Anglicy go maią za Angielczyka.
Dawno go WaćPan znasz?
Już blisko dwa lata, iak go znam.
Ma piękną postać.
Urodziwy człowiek.
Zdaie się bydź wielkiey poczciwości.
Gra na lutni, na skrzypcach i na wielu inszych instrumentach.
Radbym go poznał.
Będziesz WaćPan przezemnie z nim miał znaiomość.
Gdzie mieszka?
Mieszka tu w blizkości.
Kiedyż do niego póydziemy?

Das achte Gespräch.

Sich nach jemanden zu erkundigen.

Wer ist der Edelmann, der allererst mit Ihnen gesprochen?
Es ist ein Deutscher.
Ich hielt ihn für einen Engländer.
Es ist aus Sachsen gebürtig.
Er spricht sehr wohl Französisch.
Ob er gleich ein Deutscher ist, so redet er dennoch so gut Französisch, Englisch, und Polnisch, daß ihn die Polen selbst für einen Polen halten.
Er spricht Französisch gleich dem gebohren Franzosen.
Die Engländer halten ihn für einen Engländer.
Kennen sie ihn schon lange?
Es sind beynahe zwey Jahr, daß ich ihn kenne.
Er siehet wohl aus.
Er ist wohl gebildet.
Er hat ein gutes Ansehen.
Er spielet auf der Laute, auf der Violine und vielen andern Instrumenten.
Ich möchte ihn gern kennen.
Ich will sie mit ihm bekannt machen.

Wo wohnet er?
Er wohnet hier in der Nähe.
Wenn wollen wir zu ihm gehen?

Kiedy się WaćPanu podoba, bo uprzeymy przyiaciel móy.
Póydziemy iutro rano do niego.
Będę wdzięczen WaćPanu.

Rozmowa Dziewiąta.

Nawiedzaiąc kogo.

Mam honor odwiedzać WaćPana.

Przychodzę WaćPanu oddać moię powinność.
Abym się dowiedział o zdrowiu WaćPana.
Abym się dowiedział, iak się WaćPan masz.
Wielce WaćPanu obligowany iestem za honor, który mi oświadczysz.
Ludzkość WaćPana uprzedziła powinność moię.
Usiądź WaćPan.
Niechcę długo zatrudniać WaćPana.
Boię się, żebym się WaćPanu nie naprzykrzył.
Bynaymniey mi się WaćPan nie naprzykrzysz.
Widzę, że WaćPan iesteś zabawny.
Nie chcę WaćPana dłużey zatrudniać.
Nie śpiesz się WaćPaan tak bardzo.
Łasce mię WaćPana oddaię.
Jestem nayniższym sługą WaćPana.
Uniżoność moię Jeymości WaćPana składam.
Sługa to WaćPana.
Do prędkiego zobaczenia się z WaćPanem.

Wenn es Ihnen gafällt, denn er ist mein vertrauter Freund.
Wir wollen morgen früh zu ihm gehen.
Ich werde ihnen verbunden seyn.

Das neunte Gespräch.

Jemand zu besuchen.

Ich habe die Ehre, sie zu besuchen mein Herr.
Ich komme, ihnen meine Schuldigkeit abzulegen.
Um den Zustand Ihrer Gesundheit zu wissen.
Um zu wissen, wie sie sich befinden
Ich bin ihnen sehr verbunden, mein Herr, für die Ehre, die sie mir erzeigen.
Ihre Höflichkeit ist meiner Schuldigkeit zuvorgekommen.
Setzen sie sich, mein Herr.
Ich will Ihnen nicht lange lästig fallen.
Ich fürchte, daß ich sie verhindern möchte.

Sie verhindern mich gar im geringsten nicht.

Ich sehe, daß sie beschäftigt sind.
Ich wiß ihnen nicht länger beschwerlich seyn.
Eilen sie nicht so sehr.
Ich empfehle mich ihrer Wohlgewogenheit.
Ich bin Ihr gehorsamster Diener.
Meine Empfehlung an Ihre Frau Liebste.
Sie ist Ihre Dienerinn.
Zu einem baldigen Wiedersehen.

ROZMOWA DZIESIĄTA.

O pisaniu.

Day mi WaćPan arkusz papieru, pióro i trochę atrámentu.

Wnidź WaćPan do mego gabinetu, tam znaydziesz wszystko, czego WaćPanu potrzeba.

Piór nie masz.

Umiesz WaćPan pióra temperować?

Ja ie temperuię według moiey ręki.

To iest niezłe.

Te tu są nic potym.

Listy iuż gotowe.

Jaką pieczęcią ie mam zapieczętować?

Przyciśniy WaćPan tę, na którey móy herb.

Jakim lakiem?

Weź WaćPan czerwony, albo czarny, wszystko to iedno.

Napisałeś WaćPan dzień?

Zda mi się żem napisał, alem się nie podpisał.

Który dziś dzień mamy?

Mamy dziś osmy, dziewiąty, piętnasty, dwudziesty, dwudziesty szósty, trzydziesty.

Gdzież iest piasek?

WaćPan nigdy piasku niemasz.

Jest w piaseczniczce.

Oto sługa WaćPana, chcesz WaćPan, ażeby listy zaniosł na pocztę?

Das zehnte Gespräch.
Vom Schreiben.

Geben sie mir einen Bogen Papier, eine Feder, und ein wenig Dinte.
Gehen sie in mein Kabinet, allda werden sie alles finden, was sie nöthig haben.
Es sind keine Federn da.
Können sie Federn schneiden?
Ich schneide sie nach meiner Hand.
Die hier ist nicht schlimm.
Die hier sind nichts nutze.
Die Brife sind schon fertig.
Was soll ich für ein Pitschier darunter drücken.
Pitschieren sie selbige mit dem, wo mein Wappen drauf ist.
Was soll ich für Lack nehmen?
Nehmen sie rothen oder schwarzen, es gilt gleich.

Haben sie das Datum darunter geschrieben?
Ich glaube ja, ich habe mich aber nicht unterschrieben.
Den wie vielsten haben wir heute?
Es ist heut der achte, der zehnte, der funfzehnte, der 20ste, der 26ste, der 30ste,
Wo ist der Streusand?
Sie haben niemals Streusand.
Es ist welcher in der Sandbüchse.
Hier ist ihr Diener, wollen sie daß er die Briefe auf die Post trage?

Zanieś listy na pocztę, i nie zápomniy od nich zapłacić.
Ale nie mam pieniędzy Mości Panie.
Otoż masz czerwony złoty, idź czym prędzey i wróć się.

Rozmowa Jedenasta.

Nawiedzaiąc Chorego.

Jakżeś WaćPan noc przeszłą strawił?

Bardzo źle, nic wcale nie spałem.
Przez całą noc miałem febrę.
Całe ciało mię boli.
Brałeś WaćPan enemę?
Trzeba WaćPanu krew puścić.
Już mi dwa razy puszczano.
Nie wiem czemu Doktor nie przychodzi?
Trzeba się otrząsnąć.
Przelaksowałes się WaćPan?
Już mi się uprzykrzyło tyle lekarstw.
Piy WaćPan tyzannę.
Napiy się WaćPan rosołu.
Piy WaćPan wodę z cytryną.
Doktor mi serwatkę pić kazał.
Nie mogę się ruszyć.
O iak mi się przykrzy łóżko!
Jak szczęśliwy WaćPan iesteś, żeś zdrów!

Traget die Brife auf die Post, und vergesset nicht, das Postgeld zu bezahlen.
Aber ich habe kein Geld, mein Herr.
Hier habet ihr einen Ducaten, gehet geschwinde, und kommet bald wieder.

Das eilfte Gespräch.

Einen Kranken zu besuchen.

Wie haben sie die vergangene Nacht zugebracht?
Sehr übel, ich habe gar nicht geschlafen.
Ich habe die ganze Nacht das Fieber gehabt.
Der ganze Leib thut mir weh.
Haben sie ein klistier genommen?
Sie müssen Ader lassen.
Man hat mir schon zweymal gelassen.
Ich weiß nicht, warum der Doktor nicht kommt.
Man muß Muth fassen.
Haben sie purgieret.
Ich bin so viel Arzeney schon überdrüßig.
Trinken sie Ptisane.
Trinken sie eine Fleischbrühe.
Trinken sie Wasser mit Citronen.
Der Arzt hat mir Molken verordnet.
O wie beschwerlich ist mir das Bette!
Wie glücklich sind sie, daß sie gesund sind!

ROZMOWA DWUNASTA.

Wyświadczaiąc komu ludzkość.

Sługá WaćPana!

Nayniższy sługa WaćPana,
Cały do usług WaćPaná iestem.
Całuię rączki WaćPana.
Dziękuię WaćPanu.
Spuść się WaćPan na mnie.
Patrz WáćPan, ieżeli mu potrafię usłużyć.
Rozkaż mi WaćPan,
Czyń sobie WaćPan z sługą swoim, co chcesz.
WaćPana rzecz tylko mówić, tylko rozkazać.
Czekam rozkazów WaćPana.
Ponieważ WaćPan tak chcesz.
Do usług WaćPána.
Jestem WaćPanu obowiązany.
Daymy pokoy tym tytułom, tym ceremoniom.
Powinność moia służyć WaćPanu.
WaćPan nadto ludzki iesteś.
Nie wiem, czym WaćPanu mam odwdzięczyć tyle obowiązków.

ROZMOWA TRZYNASTA.

Narzekaiąc.

O iák iá nieszczęśliwy! ieżeli tak:
Ah! ia nędzny człowiek!

Das zwölfte Gespräch.

Um jemanden Höflichkeit zu erweisen.

Ihr Diener, mein Herr!

Ihr gehorsamster Diener, mein Herr!
Ich bin ihnen ganz zu Diensten.
Ich küsse ihnen die Hände, mein Herr.
Ich danke ihnen mein Herr.
Verlassen sie sich auf mich, mein Herr!
Sehen sie zu, ob ich ihnen dienen kann.
Befehlen sie mir.
Thun sie mit Ihrem Diener, was sie wollen.
Sie haben nur zu sagen, zu befehlen.
Ich erwarte ihre Befehle.
Weil sie es so haben wollen.
Ihnen zu dienen.
Ich bin ihnen verbunden.
Laßen wir diese Titel, diese Ceremonien fahren.
Es ist meine Schuldigkeit, ihnen zu dienen.
Sie sind gar zu höflich.
Ich weiß nicht, wo mit ich Ihnen so viel Verbindlichkeit vergelten soll.

Das drenzehnte Gespräch.

Um sich zu beklagen.

O wie unglücklich bin ich! wenn dieses so ist!
Ach! ich armer Mensch!

O my nędzni ludzie!
O Nieba?
O Boże, co za kara!
O zła fortuno!
W cożeśmy się obrócili!
Zginęliśmy!
Toć to iest, co mię bolało!
To się w samey prawdzie źle stało!
Naynieszczęśliwszy iestem ze wszystkich ludzi.
Trzeba mieć cierpliwość!
Trzeba się stosować do woli Pana Boga.
Trzeba umrzeć, czy prędko, czy późno.
Wszędzie chleb iedzą.

Rozmowa Czternasta.

Pozwalaiąc albo nie pozwalaiąc.

Prawda.
Jednak to prawda.
Mówiąc WaćPanu prawdę.
Tak iest w samey rzeczy.
Ktoż o tym wątpi?
Nie masz w tym wątpliwości.
Ja wierzę, że tak iest.
Ja wierzę, że nie tak.
Ja się założę, że tak.
Założę się, że nie tak.
Nie kłamiąc.
Powiedż WaćPan, że śnieg nie biały.

Ach! wir arme Leute!
Ach Himmel!
Ach Gott, was für eine Strafe!
Ach Unglück!
Wo sind wir hingerathen!
Wir sind verlohren.
Das ist es, was mir wehe gethan.
Dieses ist in der Wahrheit übel gethan!
Ich bin der unglückseligste unter allen Menschen.
Man muß Geduld haben!
Man muß sich in den Willen Gottes schicken,
Man muß sterben frühe oder spät.
Man findet überall Brod.

Das vierzehnte Gespräch.

Um etwas zu bewilligen oder nicht zu bewilligen.

Es ist wahr,
Es ist dennoch wahr.
Um ihnen die Wahrheit zu sagen.
In der Wahrheit, es ist so.
Wer zweyfelt daran?
Es ist kein Zweyfel daran.
Ich glaube es.
Ich glaube es nicht.
Ich wette, daß es so ist.
Ich wette, daß es nicht so ist.
Um nicht zu lügen.
Sagen sie noch, daß der Schnee nicht weiß sey?

Wierz mi WaćPan.
Mogę WaćPanu mówić że bardzo piękny.
Zartuiesz WaćPan.
WaćPan zgadłeś.
Ja wierzę WacPanu.
Można WaćPánu wierzyć.
Będziesz WaćPan kontent.
Dosyć na tym.
Milcz, nie prawda.
Ja mówię, że nie.
Nie prawda.
Fałsz.
Zełgałeś bezwstydnie.
Ja nie chcę tego koniecznie.
Ja żartowałem tylko.
Ja to tylko dla śmiechu zrobiłem.

PRZYDATEK DO ROZMOW.

Radząc się o co.

Cóż trzeba czynić?

Co za sposób?
Którą stronę będziemy trzymali?
Cóż będziem czynili?
Zróbmy tak.
Lepiey będzie, że
Poczekay WaćPan trochę.

Le-

Glauben sie mir.
Ich kann sie versichern, daß sie sehr schön ist.
Sie spassen, mein Herr.
Sie haben es errathen.
Ich glaube ihnen.
Man kann ihnen glauben.
Sie werden zufrieden seyn.
Es ist genug.
Schweig, still, es ist nicht wahr.
Ich sage, nein.
Es ist nicht wahr.
Es ist falsch.
Du hast unverschämt gelogen.
Ich will dieses durchaus nicht.
Ich spasste nur.
Ich that dieses nur, um zu lachen.

Zugaben zu den Gesprächen.

Um Rath zu fragen.

Was soll man thun?
Was für ein Mittel?
Mit welcher Partey wollen wir es halten?
Was wollen wir thun?
Laßt es uns also machen.
Es wird besser seyn, daß
Warten sie ein wenig.

Lepieyby było, ażeby
Lepieybyś WaćPan uczynił, gdybyś
Wolałbym.
Gdybym był WaćPanem.

Życząc komu dobrze.

Niech WaćPana niebo zachowa!
Niech WaćPanu Pan Bóg da szczęście.
Życzę WaćPanu wszystkiego dobrego.
Niech WaćPanu Pan Bóg dopomoże.
Niech WaćPana Pan Bóg prowadzi.
Wszelkiego WaćPanu życzę ukontentowania.
Proszę Boga, aby WaćPanu dał wszystko, czego sobie życzysz.
Panu Bogu WaćPana oddaię.

Grożąc komu.

Głowę ci rozbiię,
Ja cię będę bił.
Ty zarobisz sobie na pięćdziesiąt plag.
Ja ci tak wielkiey narobię hańby, że
Oddam ia ci wet za wet
Zapłacisz ty mi za to.
Przysięgam ci, że będziesz tego żałował.
Nadgrodzę ia ci, poczekay.
Jestem dobry, ale
Ty chcesz ze mną żartować, ale
Ty zrobisz, że mi cierpliwości nie stanie.

Es wäre besser, daß
Sie würden besser thun, wenn
Ich wollte lieber,
Wenn ich an Ihrer Stelle wäre.

Einem Gutes zu wünschen.

Der Himmel erhalte sie!
Gott gebe ihnen Glück!
Ich wünsche ihnen alles Gutes.
Gott stehe ihnen bey.
Gott begleite sie.
Ich wünsche ihnen alles Vergnügen.
Ich bitte Gott, daß er ihnen alles verleihe, was sie sich wünschen.
Ich empfehle sie Gott.

Einem zu drohen.

Ich will dir den Kopf entzwey schlagen.
Ich will dich schlagen.
Du wirst dir funfzig Streiche zuwege bringen.
Ich will dir einen so grossen Schimpf anthun, daß
Ich will dir gleiches mit gleichem vergelten.
Du solst es mir bezahlen.
Ich schwöre es dir, daß es dich gereuen wird.
Ich will es dir schon vergelten, warte nur.
Ich bin gut, aber
Du willst mit mir scherzen, aber
Du wirst machen, daß ich die Gedult verliere.

Poczekay, poczekay.
Pomału, pomału.
Biada tobie,
Nie ucieczesz mi.
Cicho, nie gaday mi więcey.
Zginąłeś.

Pokazuiąc, radość lub żal.

Co za uciecha!
Co za chwała!
Co za radość!
O iak iestem kontent!
O iak ia szczęśliwy!
Co za szczęście!
Co za dzień szczęśliwy!
Jak WaćPan szczęśliwy!
Zal mi tego!
Serce mi to przenika.

Strofuiąc kogo słowami.

A czyliż się godzi, tak postępować z poczciwemi ludźmi?
Co za hańba!
Czy niepowinienbyś się wstydzić?
Mnie taki wstyd wyrządzić?
Takiemu człowiekowi, iak ia?
Także się to dzieie?
O zdrayco!

Warte, warte.
Sachte, sachte.
Wehe dir.
Du sollst mir nicht entlaufen.
Stille, rede mir nicht mehr.
Es ist mit dir gethan.

Freude und Misfallen zu erkennen, zu geben.

Was für eine Lust!
Was für Ehre!
Was für Freude!
Wie bin ich so vergnügt.
O wie glücklich bin ich!
Was für ein Glück!
Was für ein glücklicher Tag!
Wie glücklich sind Sie!
Es ist mir leid!
Das dringet mir bis ins Herz.

Jemanden mit Worten zu bestrafen.

Ist das erlaubt, mit ehrlichen Leuten also umzugehen?
Was für eine Schande!
Solltest du dich nicht schämen?
Mir einen solchen Schimpf anzuthun?
Einem Mann, wie ich bin?
Gehet es also zu?
O Betrüger!

Patrz, nic dobrego!
Co za piękny sposób!
Rozumiesz, że to iest dobrze?
Patrzcie no go, iak się ze mną obchodzi!
Jako! ieszcze krnąbrny?

Wołaiąc kogo.

Słuchay!
Gdzież iesteś?
Słuchay WaćPan! (WaćPani, WaćPanna)!
Na iedno słówko.
Dwa słowa tylko WaćPanu powiem.
Zatrzymay się.
Zatrzymay się WaćPan.

Pokazuiąc uprzykrzenie.

Żal mi.
Day mi pokóy.
Idźże precz, proszę cię.
Idź WaćPan precz, proszę WaćPana.
Niech cię Bóg prowadzi.
Precz ztąd.
Precz odemnie.
Idź precz.
O uprzykrzony człowiecze!
Jużeś mi to sto razy powiedział.

Siehe, Nichtswürdige!
Was für eine schöne Art!
Deucht dir dieses gut zu sein?
Sehet nur den, wie er mit mir um gehet!
Was! bist du noch halstarrig?

Jemanden zu rufen.

Höre!
Wo bist du?
Hören sie mein Herr, (Madame, Mademoiselle)!
Ein Wort nur.
Ich will ihnen nur zwey Worte sagen.
Warte.
Warten sie, mein Herr.

Widerwillen zu bezeigen.

Es ist mir leid.
Laß mich zufrieden.
Gehe fort, ich bitte dich.
Gehen sie fort, ich bitte sie, mein Herr.
Gott begleite dich.
Packet euch von hier weg.
Packet euch von mir fort.
Gehe fort,
O du verdrießlicher Mensch!
Du hast es mir schon hundert mal gesagt.

Pytaiąc się.

Jak WaćPan mówisz?
Cóż tam powiadaią?
Cóż tam nowego słychać?
A cóż to iest?
Gdzie WaćPan idziesz?
Zkąd WaćPan idziesz?
Co WaćPan robisz? (czynisz)?
Co się WaćPann zdaie?
Na iaki koniec? na iakie przedsięwzięcie?
Na co tak wiele ceremoniy?
Powiedz mi WaćPan, czyli można wiedzieć.
Któż był tak śmiałym?

Zakazuiąc.

Day temu pokóy.
Nie rusz tego.
Nie mów ani słowa:
Nie odchodź ztąd.
Dla Boga! nie czyń tego.
Strzeż się WaćPan.
Miey się WaćPan na ostrożności.
Nie chcę ia tego.
Ja to zakazuię.

Um zu fragen.

Wie sagen sie?

Was sagt man?
Was sagt man Neues?
Was ist das?
Wo gehen sie hin?
Wo kommen sie her?
Was machen sie?
Was meinen sie?
Zu welchem Ende? zu welchem Vorhaben?
Warum so viele Weitläuftigkeiten?
Sagen sie mir, ob man wissen kann?
Wer ist so kühn gewesen?

Zu verbieten.

Lasset das bleiben.

Rühret das nicht an.
Sage kein Wort.
Gehe von hier nicht weg.
Um Gottes Willen thue dieses nicht.
Hüten sie sich.
Nehmen sie sich in Acht.
Ich will dieses nicht haben.
Ich verbiete dieses.

O piciu.

Zkąd to, że WaćPanowie nie piiecie?

Czy wino WaćPanom nie do gussu?
Bardzo dobre.
Wcale do naszego gustu.
Wyśmienite.
A przecie WaćPanowie nie piiecie.
Piymy za zdrowie przyiaciół naszych.

Za zdrowie WaćPana (WaćPani Dobrodzieyki, WaćPanny dobrodzieyki).
Za zdrowie inklinacyi WaćPanny Dobrodzieyki.
Za zdrowie Jeymości WaćPana.
Za zdrowie Dobrodzieia naszégo.
Na podziękowanie WaćPanu.
Wypłócz kieliszki.
Zkosztuiemy także wina Węgierskiego.
Wino Węgierskie nadto mocne.
Piliśmy zadosyć.
Uniżenie dziękuiemy WaćPanu.
Proszę wybaczyć Mości Panowie,
Do prędkiego widzenia się z WaćPanem.
Zawsze mi WaćPP. będziecie przyiemnemi.
Polecamy się względności WaćPana.

O pogodzie.

A weszło słońce?

Jeszcze nie, ale wnet wznidzie.

Vom Trinken.

Wie kommts, daß sie nicht trinken, meine Herren?
Schmecket Ihnen der Wein nicht?
Er ist sehr gut
Er ist überaus nach unserm Geschmack.
Er ist vortreflich
Und dennoch trinken sie nicht?
Lasset uns auf die Gesundheit unserer Freunde trinken.
Dero Gesundheit, mein Herr, (Madame, Mademoiselle).
Was ihnen lieb ist, Mademoiselle.

Auf die Gesundheit Dero Frau Liebsten.
Auf die Gesunheit unsers Wohlthäters.
Ihnen zu danken, mein Herr.
Spielet die Gläser aus.
Wir wollen auch den Ungerwein kosten.
Der Ungerwein ist zu stark.
Wir haben genug getrunken.
Wir danken ihnen gehorsamst.
Ich bitte vorlieb zu nehmen, meine Herren.
Auf ein baldiges Wiedersehen, meine Herren.
Sie werden mir allezeit willkommen seyn.
Wir empfehlen uns Ihrer guten Gewogenheit.

Vom schönen Wetter.

Ist die Sonne aufgegangen?
Noch nicht, aber sie wird bald aufgehen.

O którey godzinie słońce wschodzi?
Wschodzi teraz iuż o piątey.
A o którey zachodzi?
Zachodzi teraz o siodmey.
Dziś będzie piękna pogoda.
Słońce świeci.
Drzewa zaczynaią pączki wypuszczać.
W kilka dni pięknych będą się pukały.

Słońce blade.
To znaczy deszcz.
Słońce się chowa.
Słońce zachodzi.
Słońce ieszcze nie zaszło.
Od kilku dni bardzo piękna pogoda.

Wczora pięknieysza była pogoda, niżeli dziś.
Niebyło tak ciepło.
Jeżeli po południu będzie pogoda, póydę za miasto na spacer.

Wątpię, żeby była pogoda, bo niebo pochmurne.
Jest wielkie podobieństwo, że będzie naypięknieysza pogoda.

O niepogodzie.

Deszcz pada, zła pogoda.
Nie mówiłem Waćpanu, że deszcz będzie padać?
Ustała pogoda.

Um welche Zeit gehet die Sonne auf?
Sie gehet jetzt um fünf Uhr auf.
Um welche Zeit gehet sie unter?
Sie gehet jetzt um sieben Uhr unter.
Es wird heute schön Wetter werden.
Die Sonne scheint.
Die Bäume fangen an Knopfen zu bekommen.
In etlichen schönen Tagen werden sie ausschlagen.
Die Sonne ist blaß.
Das bedeutet Regen.
Die Sonne verbirgt sich.
Die Sonne geht unter.
Die Sonne ist noch nicht untergegangen.
Seit einigen Tagen ist es sehr schön Wetter gewesen.
Gestern war es schöner Wetter, als heute.
Es war nicht so warm.
Wenn es diesen Nachmittag schön Wetter seyn wird, so will ich einen Spaziergang aus der Stadt thun.
Ich zweifle, daß es seyn werde gut Wetter, denn der Himmel bewölket sich.
Allem Ansehen nach wird es das schönste Wetter von der Welt werden.

Vom schlechten Wetter.

Es regnet, es ist schlimmes Wetter.
Habe ich es ihnen nicht gesagt, daß es regnen werde?
Das gute Wetter ist vorbey.

Całą noc deszcz padał,
Będzie więc błota nie mało po ulicach.
Nie póydę wiec nigdzie, kiedy tak zła pogoda.
Byłbym gdzie wyszedł, gdyby deszcz nie był padał.
Wiatr także potężny.
Jest wiatr?
Straszny był wiatr tey nocy, który do tych czas ieszcze nie ustał.
Ledwie się można ütrzymać chodząc na ulicy.
Zaczyna deszcz padać.
Dobry deszcz pada.
Z gradem deszcz pada.
Niechay deszcz przeydzie.
Deszcz w net przeydzie.
Boię się, ieszcze on bardziey będzie padał.
Póki wiatr nie ustanie, nie będzie bardziey padał.
Zda mi się, że się iuż błyska.
Prawdziwie, iuż zaczyna grzmieć.
Nie dziwuie się ia temu, bo nadto wielkie było gorąco.
Bieżmy prędzey, deszcz nas napadnie.

Póydźmy do izby, póki nawalnica nie przeydzie.

Es hat die ganze Nacht geregnet.
Es wird also sehr kothig auf den Gassen werden.
Ich werde also nicht ausgehen, wenn es so schlimmes Wetter ist.
Ich würde ausgegangen seyn, wenn es nicht geregnet hätte.
Es ist sehr windig.
Ist es windig?
Es ist diese Nacht ein erschrecklicher Wind gewesen, welcher noch nicht aufhöret.
Man kan sich kaum auf der Strasse erhalten.
Es fängt an zu regnen.
Es regnet ganz klein
Es regnet mit Hagel vermischt.
Lasset den Regen vorübergehen.
Der Regen wird bald vorübergehen.
Ich fürchte, es wird stärker regnen.
So lange sich der Wind nicht leget, wird es nicht stärker regnen.
Mich dinket, es wetterleuchtet (blitzet) schon.
Gewiß, es fängt schon an zu donnern.
Ich wundere mich darüber nicht, denn die Hitze ist überaus groß gewesen,
Lassen sie uns geschwinde laufen, der Regen wird uns überfallen.
Laßen sie uns in die Stube gehen, bis das Ungewitter vorüber ist.

ROZMOWA

Między dwoma uczącemi się.

Dzień dobry Braciszku!

Cóż to, ieszcześ to w łóżku?
Wstań WaćPan, wszak to iuż późno.
Czas wstać.
Nie póydzież WaćPan do szkoły?
Ja zaś nie póydę; alem się ieszcze lekcyi nie nauczył.
A iam się moiey lekcyi zawsze wieczorem zwykł nauczyć.
Dobry to zwyczay.
Ale ia wczora czasu nie miałem.
Naucze iey się niebawem.
Spiesz się tedy WaćPan.
Czy WaćPanu tak pilno?
Proszę mieć cierpliwość, zabawić się.
Ja tym czasem śpieszyć się będę ile możności.

A wiesz WaćPan która godzina?
Nie, nie wiem.
Czyli nie słyszałeś, że iuż siódma wybiła?
Przepraszam, ieszcze nie iest tak późno.
Nie wierzę, żeby iuż tak późno było.
Późniey daleko, iak WaćPan sądzisz.
Doświadczysz WaćPan tego, ia odchodzę.
Nie chcę bydź połaianym dla miłości iego.
Przyidę ia zaraz za WaćPanem.

Gespräche.

Zwischen zwey Schulgesellen.

Guten Morgen, Herr Vetter.
Wie! sind sie noch im Bette?
Stehen sie auf, es ist schon spät.
Es ist Zeit aufzustehen,
Werden sie nicht in die Schule gehen?
Ja freylich, aber ich habe meine Lection noch nicht gelernet.
Ich lerne sie allezeit des Abends.

Das ist eine gute Weise.
Aber ich hatte gestern die Zeit nicht:
Ich will sie bald lernen.
So machen sie geschwind.
Sie sind sehr eilig.
Haben sie ein wenig Geduld.
Ich will eilen, so viel ich werde können.

Wissen sie, wie viel Uhr es ist?
Nein, ich weiß es nicht.
Haben sie nicht gehört sieben Uhr schlagen?
Sie werden mir verzeihen, es ist nicht so spät.
Ich glaubte nicht, daß es so spät wäre,
Es ist später, als sie meynen.
Sie werden sehen, ich gehe weg.
Ich will nicht um ihretwillen gescholten seyn.
Ich will ihnen gleich folgen.

O uczeniu lekcyi.

Usiądź WaćPan przy mnie.

Cóż tam mam robić?
Będziemy się wraz uczyć.
A dobrze.
Czego się WaćPan uczysz?
Jakiey się lekcyi masz uczyć?
Uczę się czytać.
Gdzie WaćPan czytasz?
Na którey karcie WaćPan czytasz!
Tu, na tey karcie.
Czytasz nadto cicho,
Czytay WaćPan głośniey.
Nie czytasz wyraźnie.
Nie zachowuiesz WP. znaków (akcentów).
Nadto się WaćPan śpieszysz.
Záprędko czytasz.
Czytay WaćPán powoli
Jakże to słowo czytać potrzeba?
Zgłoskuy, zbierz litery.
Tak dobrze.
Czytay WaćPan teraz.
Przyłożę starania wszelkiego.

O przesłuchaniu lekcyi.

Wysłuchay mię WaćPan lekcyi.

Jakże to słowo wymówić potrzeba?
Tego słowa nie umiem czytać,
Jakże go syllabizować (zgłoskować)?

Vom Lernen der Lection.

Setzen sie sich bey mir.

Was soll ich da machen?
Wir wollen zusammen lernen.
Ich bin es zufrieden.
Was lernen sie?
Welche Lection haben sie zu lernen?
Ich lerne lesen.
Wo lesen sie?
Auf welcher Seite lesen sie?
Auf dieser Seite.
Sie lesen zu sachte.
Lesen sie ganz laut.
Sie lesen nicht deutlich.
Sie nehmen die Tonzeichen nicht in Acht.
Sie eilen zu sehr.
Sie lesen zu geschwind.
Lesen Sie langsamer.
Wie muß man das Wort lesen?
Buchstabieren sie es.
Das geht gut.
Lesen sie anjetzo,
Ich will mein Bestes thun.

Von Ueberhörung der Lection.

Wollten sie mich wohl überhören?

Wie muß man dieses Wort aussprechen?
Ich kan dieses Wort nicht lesen.
Wie muß man dieses Wort buchstabieren?

Powiem WaćPanu, (nauczę WaćPana)
Uważay dobrze syllaby (zgłoski).
Umiém teraz moię lekcyą.
Przepowiem ią WaćPanu.
Nie nauczyłem się ieszcze moiey lekcyi.
Dlaczego się WaćPan iey nie nauczyłeś?

Pisałem wprzód.
Cóż to? WaćPan przed nauczeniem się lekcyi pisałeś?
Nie wieszże, iż nauczyciel wyraźnie pisać zakazał przed nauczeniem się doskonale lekcyi?
Nauczę ią iey się niebawem.
Umiem ią iuż nápamięć.

Zapraszaiąc do siebie.

Niechciałbyś WaćPan iutro przyść do mnie?
Nie wiem, ieżeli będę miał czas.
Zdaie mi się, iż niebędę mogł przyyść?
Dlaczegożbyś nie mógł przyiść?
Trzeba mi będzie w domu zostać.
Cóż będziesz miał do czynieniá?
Będę musiał pisać.
Cóż masz do pisania?
Jutro dzień pocztowy.
Będę musiał listy przepisywać.
Zawsze masz iakie wymówki, gdy idzie o uczynienie mi iakiego ukontentowania.

Ich will es ihnen sagen.
Nehmen sie die Sylben in Acht.
Ich kan nunmehro meine Lection.
Ich will sie auffsagen.
Ich habe die meine noch nicht gelernet.
Wie komts, daß sie dieselbige nicht gelernet haben?
Ich habe erst geschrieben.
Wie! so haben sie geschrieben, ehe sie ihre Lection wissen?
Wißen sie nicht, daß der Director ausdrücklich verboten hat zu schrieben, ehe man seine Lection fertig wisse?
Ich will sie bald lernen.
Ich weiß sie schon auswendig.

Nöthiget ihn, zu ihm zu kommen.

Wollen sie morgen zu mir kommen?
Ich weiß nicht, ob ich werde Zeit haben.
Ich fürchte daß ich nicht werde kommen können.
Warum sollten sie nicht kommen können?
Ich werde müssen zu Hause bleiben,
Was werden sie zu thun haben?
Ich werde müssen schreiben.
Was werden sie zu schreiben haben?
Es ist morgen Posttag.
Ich werde müssen Briefe abschreiben.
Sie haben allezeit Entschuldigungen, wenn es anbetrift, mir einigen Gefallen zu thun.

Dochodzę z tego, że mało ważysz moię przyiaźń.
Daruy mi WaćPan, nie moia w tym wina.
Uczyniłbym to chętnie, gdybym mógł.
Mógłbyś to uczynić, gdybyś chciał.

O piórach, inkauście i papierze.

Nie masz WaćP. pióra do pożyczenia mi?
Nie mam zarobionego.
Mam dosyć piór nierzniętych, ale nie mam scyzoryka.
Mam ia scyzoryk, oto iest.
Lecz bardzo przytępiony.
Day mi go WaćPan, poostrzę go.
Jużem go trochę wytoczył.
Jakież WaćPan chcesz mieć pióro? grube, lub cienkie?
Srzednie, ani nadto grube, ani nadto cienkie.

Masz WaćPan inkaust?
Masz WaćPan dobry inkaust?
Oto móy kałamarz.
Oto kałamarzyk do pisánia.
WaćPana inkaust nie iest czarny.
Bardzo iest blady.
Przynieś inszego.
Maszże WaćPan papier?
Masz WaćPan dobry papier.
Oto pocztowy papier, który nie bardzo biały.

Ich sehe hieraus, daß sie sich wenig aus meiner Freundschaft machen.
Um Vergebung, es ist nicht meine Schuld.
Ich wollte es wohl thun, wenn ich könnte.
Sie könnten es wohl thun, wenn sie wollten.

Von Federn, Dinte und Papier.

Haben sie keine Federn mir zu leihen?
Ich habe keine die geschnitten ist.
Ich habe wohl Federkielen; aber ich habe kein Federmesser.
Ich habe eins, da ist es.
Es ist aber sehr stumpf.
Geben sie mirs, ich will es wetzen.
Ich habe es schon geschliffen.
Wie wollen sie die Feder haben? grob oder fein?
Mittelmässig, nicht zu grob, auch nicht zu fein.

Haben sie Dinte?
Haben sie gute Dinte?
Da ist mein Dintefaß.
Da ist mein Schreibezeug.
Ihre Dinte ist nicht schwarz.
Sie ist sehr blaß.
Bringen sie doch andere her.
Haben sie Papier?
Haben sie gut Papier?
Hier ist Postpapier, welches nicht gar zu weiß ist.

Ten papier przebiia.
Otoż inszy papier.

Piszeż to pióro dobrze?
Nadto miękkie.
Lekko ie prowadzić potrzeba.
Nadto iest twarde.
Jest na to sposób,
Cóż ia mam pisać?
Day mi WaćPan przepis.
Oto iest ieden.
Nie potrafię pierwszey napisać litery.
Literę początkową?
Sprobuy WaćPan z parę razy, a potym się WaćPanu uda.
To prawda.
Dziękuię WaćPanu.

Jak ci się zda ten papier?
Zdaie mi się, że bardzo dobry.
Nie przebiia.
Napisałeś iuż?
Dopiero zaczynam.
Juźem skończył ieden przepis.
Zacóż tak prędko piszesz!
Nie mogę pisać inaczey.
Lepiey mało pisáć, a dobrze, niż wiele, a nicpotem.

Dieses Papier schlägt durch.
Hier ist ander Papier.

Schreibet die Feder gut?
Sie ist zu weich.
Man muß sie leise führen.
Sie ist zu hart.
Dafür ist wohl Rath.
Was wollen sie, daß ich schreibe?
Geben sie mir eine Vorschrift.
Da ist eine.
Ich kan den ersten Buchstaben nicht machen.
Den Anfangsbuchstaben?
Versuchen sie es nur ein oder zweymal, und hernach wird es ihnen gelingen,
Sie haben Recht.
Ich danke Ihnen.

Wie finden sie dies Papier?
Ich finde es recht gut.
Es schläget nicht durch.
Haben sie schon geschrieben?
Ich fange nur erst an.
Ich habe schon eine Vorschrift geschrieben.
Warum schreiben sie so geschwind?
Ich werde sonst nicht fertig,
Es ist besser wenig schreiben, welches gut ist; als viel, das nicht taugt.

Wiele ten robi, który to co czyni, dobrze zrobi.
Masz ieszcze dosyć czasu.

Pisz, iak możesz naylepiey.
Bardzoś dobrze napisał.
Nie dobrze napisałeś.
Piszmy, kto lepiey, o zakład.
Pokaż mi coś napisał.
Któryż lepszy z tych dwóch charakerów?
Nie masz między niemi wielkiey różnicy.
Moie pismo ieszcze mokre.
Jeszcze nie uschło.
Nie zmaż mego pisma.
Splamiłeś móy papier.
Nie uczyniłem tego umyślnie.

O przechadzce.

Ciesz się WaćPan zemną.

Z czegoż się mam cieszyć? proszę mi powiedzieć.
Będziemy mieli rekreacyą (rozrywkę).
A kiedyż mieć ią będziemy.
Dziś po obiedzie.
Na czymże po południe przepędziemy?
Mam chęć przeyść się.
Dokądże póydziemy?
Będę WaćPanu towarzyszył.
Byłeś w Łazienkach?

Derjenige thut viel, der das gut macht, was er thut.
Sie haben Zeit genug.

Thun sie ihr Bestes, gut zu schreiben.
Sie haben recht gut geschrieben.
Sie haben nicht gut geschrieben.
Wir wollen um die Wette schreiben.
Weisen sie her, was sie geschrieben haben.
Welches ist die beste Schrift von diesen beyden?
Es ist kein grosser Unterschied.
Meine Schrift ist noch naß.
Sie ist noch nicht trocken.
Beschmutzen sie meine Schrift nicht.
Sie haben mein Papier befleckt.
Ich habe es nicht mit Vorsatz gethan.

Vom Urlaub und Spatzierengehen.

Freuen sie sich mit mir.
Warum sollte ich mich freuen? sagen sie es mir, ich bitte sie.
Weil wir werden Urlaub haben.
Wann werden wir Urlaub haben?
Heute Nachmittags.
Womit werden wir diesen Nachmittag zubringen.
Ich hätte wohl Lust spatzieren zu gehen.
Wo wollen wir hingehen?
Ich will sie begleiten.
Sind sie in Lazenki gewesen?

Nie, nigdy tam nie byłem.
Mówią, że tam bardzo pięknie:
I śliczne ulice do przechodzenia się.
Ale zda mi się, że to daleko.
Za iakim Łazienki stoią przedmieściem?
Trzeba tam poyść przez Nowy-świat.
Póydźmy wprzód do ogrodu Krasińskich.

Rozmowa między dwoma Pannami.

Dzień dobry Mościa Panno.

Cieszy mnie to, że WaćPannę tu potykam, i że ią w dobrym oglądam zdrowiu.
Jakże mi się masz moia luba Panno?
Mam się dobrze, zdrowam z łaski Boga.
Jakże się ma Jeymość Matka WaćPanny?
Dziękuię za iey dobrą pamięć, w zupełnym iest zdrowiu.

A iak się ma Jegomość oyciec WaćPanny?
Ma się źle, iest słaby.
Cóż mu to?
Ma frebrę.
A dawno iuż temu!
Więcey temu iak sześć Niedziel, iak z domu nie wychodzi.
Mocno mnie to martwi.
Proszę mu pokłon móy oddać, i oświadczyć mu zmartwienie, które mi iego sprawuie słabość.

Nein, ich bin da niemals gewesen.
Man sagt, daß es da sehr schön sey.
Es sind schöne Spatziergänge da.
Aber es ist etwas weit.
Hinter welcher Vorstadt ist Laßienki?
Man muß über die neue Welt gehen.
Wir wollen erst in dem Krasinckischen Garten gehen.

Gespräch zwischen zwey Jungfern.

Guten Tag, meine Jungfer!
Es ist mir lieb, sie hier zu begegnen, und sie noch bey guter Gesundheit zu sehen.
Wie befinden sie sich, meine liebe Jungfer?
Ich befinde mich wohl, Gott sey Dank!
Wie befindet sich die Frau Mutter?
Ich danke ihnen für das gütige Andenken, sie befindet sich noch wohl.

Und wie befindet sich der Herr Vater?
Er befindet sich nicht wohl.
Was fehlt ihm denn?
Er hat das Fieber.
Ist es schon lange?
Es ist länger als sechs Wochen, daß er nicht aus dem Hause gekommen.
Es ist mir leid.
Ich bitte ihm meine Empfehlung zu machen, und ihm den Verdruß zu bezeugen, welchen ich wegen seiner Unpäßlichkeit habe.

Sposób mówienia przez Słowo mam.

Ja mam, a ty nie masz.
On ma, a ona nie ma.
WaćPanowie macie, a my nie mamy.
Kiedy ci męszczyzni maią, a czemuż te białogłowy nie maią?
Któż ma moie pióro? oto twoie iest,
Ja mam moię xiążkę, a ty twoiey nie masz.

Moia siostra ma ich trzy, a córka WaćPana ma ich cztery, a kontentaż ona z nich?
My mieliśmy wielki apetyt, a wyście mieli wiele starania.
Czemużeście nie mieli swoich xiążek i swego kałamarza?
Ja miałem febrę, a moia siostra bolała na głowę.
My mieliśmy wiele iabłek, a wyście nie mieli żadnych,
Któż miał moię xiążkę?
Ja iey nie miałem.
Miałem także dwa pióra, gdzież one są?
Myśmy ich nie mieli.
Móy brat miał nieostrożność, nie wziąć swoich xiążek, dlatego miał wiele uprzykrzenia.
Któż miał moie pióro?

Redensart durch das Verbum haben.

Ich habe, und du hast nicht.
Er hat, und sie hat nicht.
Sie haben, meine Herrn, und wir haben nicht.
Wenn die Männer haben, warum haben diese Weiber nicht auch?
Wer hat meine Feder? hier ist die deinige.
Ich habe mein Buch, und du hast das deinige nicht.
Meine Schwester hat deren drey und ihre Tochter hat deren viere, ist sie damit zufrieden?
Wir hatten großen Appetit, und ihr hattet viel Mühe.
Warum hattet ihr eure Bücher und Dintenfaß nicht?
Ich hatte das Fieber, und meine Schwester Kopfschmerzen.
Wir hatten viel Aepfel, und ihr hattet daran keine.
Wer hat mein Buch gehabt?
Ich habe es nicht gehabt.
Ich habe auch zwey Federn gehabt, wo sind sie?
Wir haben sie nicht gehabt.
Mein Bruder hatte die Unvorsichtigkeit gehabt, seine Bücher nicht zu nehmen, darum hatte er viel Verdruß gehabt.
Wer hatte meine Feder gehabt?

Moia siosta go nie miała,
A brat WaćPana go nie miał?
Jak będę miał pieniądze, zapłacę WaćPanu.

Nie będziemyż mieli naszey części?
Ja ich będę miał trzy, a któż będzie miał resztę?
Czemu WaćPan chcesz, żeby on miał wszystko, ażebym ia nic nie miał?
Chcesz WaćPan, żeby oni nic nie mieli?
Gdyby móy brat miał wszystko, iabym nic nie miał.
Czy mielibyście co z tego, gdybyśmy mieli wszystko?
Chociaż go iuż często miałem, przecię to będe miał ieszcze raz.
Gdybyś WaćPan był umiał swoię lekcyą, nie dostałbyś był plag.
Miałbym podobno był swoię część, gdybym tam był.
Broń Boże, żebyśmy byli więcey mieli nad naszę część.
Powiem WaćPanu, skoro odbiorę moie pieniądze, (odebrawszy moie pieniądze).
Chcąc mieć wiele przyiaciół, trzeba mieć wiele pieniędzy.

Przydatek do słowa mam.

Mam wiele do czynienia.

Mam tabakę, do usług WaćPana

Meine Schwester hatte sie nicht gehabt.
Und ihr Bruder hatte sie nicht gehabt?
Wenn ich werde mein Geld haben, werde ich bezahlen.
Werden wir nicht unsern Theil haben?
Ich werde deren drey haben, und wer wird das übrige bekommen?
Warum wollen sie, daß er alles habe, und ich nichts habe?
Wollen sie, daß sie nichts haben sollen?
Wenn mein Bruder alles hätte, so hätte ich nichts.
Würdet ihr etwas davon haben, wenn wir alles hätten?
Ob ich es schon oft gehabt habe, werde ich es doch noch einmal haben.
Wenn ihr eure Lection gekonnt hättet, würdet ihr keine Schläge bekommen haben.
Ich hätte vielleicht meinen Theil bekommen, wenn ich da gewesen wäre.
Behüte Gott, daß wir mehr als unsern Theil gehabt hätten.
Ich will es ihnen sagen, so bald ich mein Geld werde bekommen haben.
Um viel Freunde zu bekommen, muß man viel Geld haben.

Zugaben zum Verbum haben.

Ich habe viel zu thun.
Ich habe Taback zu Dero Diensten.

Nie mam czasu.
Masz WaćPan czas?
Masz WaćPan co do czynienia?
Nie mam pieniędzy.
Nie masz WaćPan czasu?
Nie masz WaćPan noża?
Gdybym miał czas,
Miałem wczora wiele do czynienia.
Miałem dziś honor widzenia się z Jeymość Panną siostrą WaćPana.
Nie miałem tego honoru.
Gdybym był miał czas.
Gdybym był miał pieniądze,
Kiedy będę miał czas, (pieniądze)
Kiedy będę miał honor widzenia WaćPana?
Miałbym przyiaciół, gdybym miał pieniądze.
Nie miałbym uprzykrzenia, gdybym nie miał sługi.
Miałbym był przyiaciół, gdybym był miał pieniądze.
Chociaż mam domostwo.
Chociaż ogrodu nie mam.
Ażebym miał to ukontentowanie.
Chociaż konia nie miałem.
Chociaż miałem tysiąc uprzykrzenia.
Chociaż niemiałem był tego honoru.
Bądź WaćPan trochę cierpliwym.
Nie miey WP. nienawiści przeciwko mnie.
Radbym miał pieniądze.

Ich habe nicht Zeit.
Haben sie Zeit?
Haben sie zu thun?
Ich habe kein Geld.
Haben sie nicht Zeit?
Haben sie kein Messer?
Wenn ich Zeit hättte.
Ich hatte gestern viel zu thun.
Ich habe heute die Ehre gehabt, ihre Jungfer Schwester zu sehen.
Ich habe diese Ehre nicht gehabt.
Wenn ich Zeit gehabt hätte.
Wenn ich Geld gehabt hätte.
Wenn ich werde Zeit (Geld) haben.
Wenn werde ich die Ehre haben, sie zu sehen?
Ich würde Freunde haben, wenn ich Geld hätte.
Ich würde keinen Verdruß haben, wenn ich keinen Diener hätte.
Ich würde Freunde gehabt haben, wenn ich Geld gehabt hätte.
Ob ich gleich ein Haus habe.
Ob ich gleich keinen Garten habe.
Auf daß ich dieses Vergnügen hätte.
Ob ich gleich kein Pferd hatte.
Ob ich gleich tausend Verdruß gehabt habe,
Ob ich gleich diese Ehre nicht gehabt hatte.
Haben sie ein wenig Geduld.
Haben sie keinen Haß wider mich.
Ich möchte gern Geld haben.

Sposób mówienia przez słowo iestem.

Brat WaćPana tu iést, ale siostry WaćPana gdzie są?
Gdzież iest oyciec WaćPana? czy w kościele?
Brat móy chory, a siostra słaba.

My tu byli, ale Panny siostry WaćPana czemu tu nie były?
Gdzie WaćPan wczora byłeś? nie byłeś WaćPan w Kościele?
Byłem w domu przez cały dzień.
Byłeś WaćPan w Kościele?
Gdybyśmy byli obyczaynieyszemi nie bylibyśmy karanemi.
Będziesz WaćPan iutro w domu?
Będę Mości Panie, i moie siostry także będą w domu.
Bądźmy miłosiernemi ku ubogim, a Bóg będzie miłosiernym ku nam także.
Chociaż siostra WaćPana iest mała, przecie więcey ma rozumu, niżeli WaćPan.
Czy nie byłbyś WaćPan szczęśliwy, gdyby to nie było.
Bodaybym był na mieyscu WaćPaná?
Nie wierz WaćPan temu, żeby tu brat WaćPana był.
Gdybyś WaćPan był ze mną, byłbym wielce szczęśliwym.
Bodaybyś WaćPan nigdy nie był moim przyiacielem.

Redensart durch das Verbum seyn.

Ihr Bruder ist hier, aber wo sind ihre Schwestern?

Wo ist denn ihr Vater, ist er in der Kirche?

Mein Bruder ist krank, und meine Schwester ist unpäßlich.

Wir waren hier, aber warum waren ihre Jungfern Schwestern nicht hier?

Wo waren sie gestern? waren sie nicht in der Kirche?

Ich war den ganzen Tag zu Hause.

Sind sie in der Kirche gewesen?

Wenn wir wären artiger gewesen, so würden wir nicht gestraft worden seyn.

Werden sie morgen zu Hause seyn?

Ja, mein Herr, und meine Schwestern werden auch zu Hause seyn.

Lasset uns barmherzig seyn gegen die Armen, und Gott wird gegen uns auch barmherzig seyn.

Ob ihre Schwester gleich klein ist, hat sie doch mehr Verstand als sie.

Würden sie nicht glücklich seyn, wenn dieses nicht wäre?

Wollte Gott, daß ich an ihrer Stelle wäre.

Glauben sie nicht, daß ihr Bruder hier gewesen ist.

Wenn sie wären mit mir gewesen, so würde ich sehr glücklich gewesen seyn.

Wollte Gott, daß sie niemals mein Freund gewesen wären.

Bywszy u niego, przyidę do WaćPana.

Czynię co mogę, abym był chwalony.

Przydatek do słowa iestem.

Jestem zawsze kontent.
Nie kontent WaćPan?
Nie ietem tak bogaty iak WaćPan.
Gdybym był w domu.
Gdybym nie był chory.
Gdzie WaćPan wczoray byłeś?
Gdzie WaćPan byłeś dziś rano?
Byłem w ogrodzie.
Nie byłem nigdzie.
Byłem zawsze w domu.
Gdybym był bogatszy.
Gdybym nie był tak ubogi.
Kiedy WaćPan będziesz rostropnym?
Byłbym rad, gdyby to było.
Bądź WaćPan na drugi raz mędrszym.
Nie bądź WaćPan tak nieostrożnym.
Gdybym był bogatym, byłbym i t. d.
Chociaż trocha chory iestem.
Chociaż trocha byłem markotny.
Wierzysz WaćPan, żem był w Warszawie?
Chociaż byłem w ogrodzie.
Bywszy w Paryżu, będę kontent.

Radbym był wyższym.
Dziwuię się temu.

So bald ich werde bey ihm gewesen seyn, werde ich zu ihnen kommen.
Ich thue mein mögliches, um gelobt zu werden.

Zugabe zum verbum seyn.

Ich bin allezeit zufrieden.
Sind sie nicht zu frieden?
Ich bin nicht so reich als sie.
Wenn ich zu Hause wäre.
Wenn ich nicht krank wäre.
Wo waren sie gestern?
Wo sind sie diesen Morgen gewesen?
Ich bin im Garten gewesen.
Ich bin nirgends gewesen.
Ich bin immer zu Hause gewesen.
Wenn ich reicher wäre.
Wenn ich nicht so arm wäre.
Wenn werden sie klug seyn?
Es wäre mir lieb, wenn dieses wäre.
Seyn sie ein andermal klüger.
Seyn sie nicht so unvorsichtig.
Wenn ich wäre reicher gewesen, so würde ich rc.
Ob ich gleich ein wenig krang bin.
Ob ich gleich ein wenig unwillig war.
Glauben sie, daß ich zu Warschau gewesen bin?
Ob ich gleich im Garten gewesen war.
Wenn ich werde zu Paris gewesen seyn, so werde ich zufrieden seyn.
Ich möchte gern grösser seyn.
Ich wundere micht darüber.

REIESTR.

Rozmowa.	Kar.	Rozmowa	Kar.
1. Witaiąc kogo -	2	9. Nawiedzaiąc kogo	22
2. Ubieraiąc się - -	4	10. O pisaniu - -	24
3. Pan i Krawiec -	6	11. Nawiedzaiąc chorego - - -	26
4. O śniadaniu - -	8	12. Wyświadczaiąc komu ludzkość -	28
5. O Języku Niemieckim - - - -	10	13. Narzekaiąc - -	28
6. O czasie - - -	14	14. Pozwalaiąc, albo nie pozwalaiąc -	30
7. Pytaiąc się o nowiny - - -	16		
8. Dowiaduiąc się o kim - - - -	20		

Przydatek do Rozmow.

Radząc się o co - -	32	O uczeniu się lekcyi	50
Życząc komu dobrze	34	O przesłuchaniu lekcyi	50
Grożąc komu - -	34	Zapraszaiąc do siebie	52
Pokazuiąc radość lub żal - - - -	36	O piórach, inkauście i papierze - - -	54
Strofuiąc kogo słowami - - - - -	36	O przechadzce - -	58
Wołaiąc kogo - -	38	Rozmowa między dwiema pannami - -	60
Pokazuiąc uprzykrzenie	38	Sposób mówienia przez słowo mam. - -	62
Pytaiąc się - - -	40	Przydatek do słowa mam - - - -	64
Zakazuiąc - - -	40	Sposób mówienia przez słowo iestem - -	68
O piciu - - - -	42	Przydatek do słowa iestem - - - -	70
O pogodzie - - -	42		
O niepogodzie - -	44		
Rozmowa między dwoma uczącemi się -	48		

BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Rozmowy bardzo łatwe dla chcących się uczyć niemieckiego i polskiego ję
zyka = Sehr leichte Gespräche für die welche die Deutsche und Polnische
Sprache lernen wollen

Warschau 1802

L.rel. 927
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10588934-2